

## **„Лицата без гражданство, пришълци в собствената си страна“ — статия на Камий Пети**

Уебсайт на Euroviews, 2014 г.

### **Александър Гапоненко, лице, непризнато за пълноправен гражданин**

Определят ме като руснак, но от етническа гледна точка съм със смесен произход: руски, украински и полски. Живеем с руската култура, с руския език. Но сме отделени от Русия. Живеем тук отдавна и поради това се възприемаме като част от латвийското общество. Но това общество е разделено на две части, тук има две общности: латвийска общност и руска общност.

### **Елизабет Кривцова, лице, което в преди не е било непризнато за пълноправен гражданин**

Всички в семейството ми се чувстват като латвийци, живели сме тук през целия си живот и няма къде другаде да отидем. Майчиният ми език е руски, моята културна идентичност в много отношения също е руска. Но моята политическа идентичност, разбира се, е изцяло латвийска – разбирам добре тази култура и тя е част от мен, но също така и европейска; чувствам се и европейка и смятам, че се възприемам като човек, който едновременно има няколко идентичности.

### **Карлис Айхенбаумс, пресаташе на министъра на външните работи**

Тук живее група от около 270 000 души, които са т. нар. лица, непризнати за пълноправни граждани. Безспорно осъзнаваме, че те са при нас. Но това не означава, че те нямат права. Искам да кажа, че броят им беше огромен, когато започнахме, и естествено винаги възникват проблеми – какво трябва да се направи. Някой би могъл да каже, че те автоматично са граждани. Ако броят е относително малък, това може да се направи. Тук броят им беше твърде голям и ние не ги бяхме канили; те дойдоха при онези специфични обстоятелства, през онзи специфичен период. Сред тях бяха и бивши или настоящи офицери от окупационната армия, позволете ми да отбележа, че имаше хора, които са работили за колонизацията на тази страна по време на репресиите, те са участвали в тези репресии. Необходимо е да има нещо като определен период от време за тези, които биха желали да останат, за да се интегрират. Дори ако имате паспорт на лице, непризнато за пълноправен гражданин, един вид „зелена карта“, така да се каже, разполагате на практика с всички права – да пътувате, да живеете, да правите каквото и да било. Единствено нямате пълните политически права да бъдете избран или да избирате, както и в случая с Латвия, да участвате. Но останалото... Е, да, не можете да упражнявате някои професии. Но по принцип тук имате спокоен живот, можете да отидете на Запад, можете да отидете на Изток... Освен това, ако отивате на Изток, не сте длъжни да кандидатствате за виза, която все пак струва 70 евро.